

nominał	2 zł
metal	stop CuAl5Zn5Sn1
stempel	zwykły
średnica	27,00 mm
masa	8,15 g
wielkość emisji	420 tys. szt.

Awers: Wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej, po bokach orła oznaczenie roku emisji: 19-99, pod orłem napis: ZŁ 2 ZŁ, w otoku napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA poprzedzony oraz zakończony sześcioma perełkami. Pod lewą łapą orła znak mennicy: $\frac{m}{w}$.

Rwers: Półpostać Fryderyka Chopina na tle fragmentu stylizowanego fortepianu. U góry z lewej strony napis: FRYDERYK CHOPIN, poniżej portretu napis: 150. ROCZNICA ŚMIERCI.

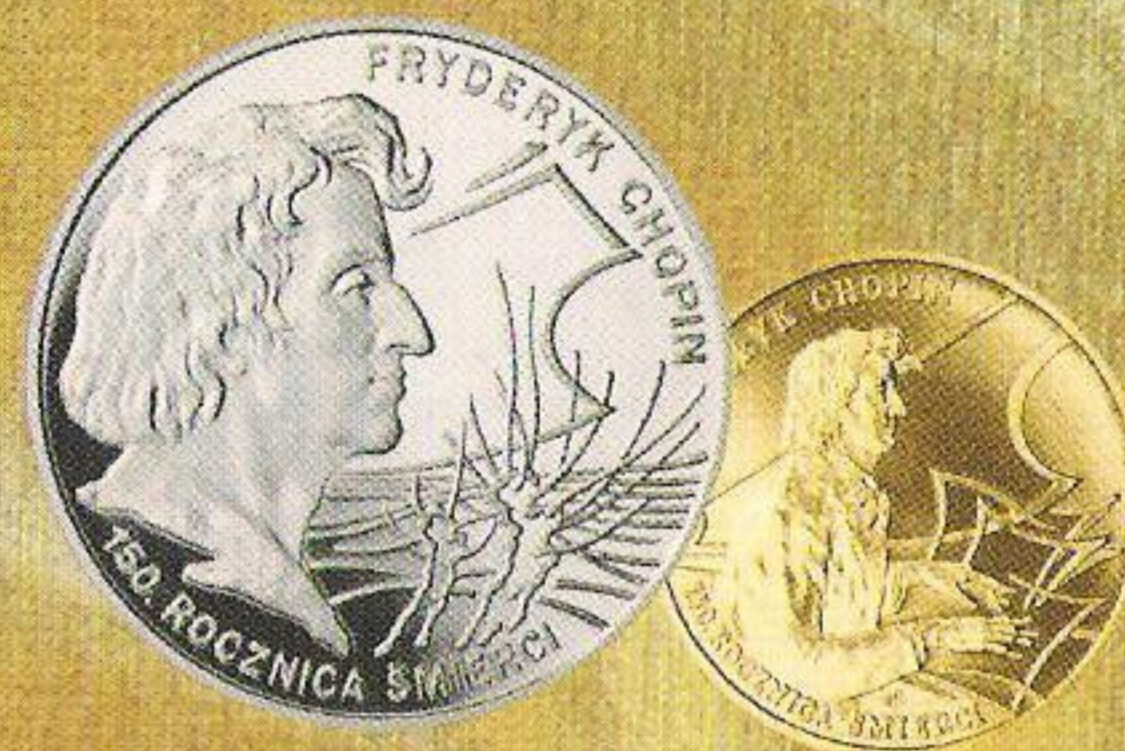
Na boku napis: NARODOWY BANK POLSKI rozdzielony gwiazdką.

Projektant awersu: *Ewa Tyc-Karpińska*
Projektant rwersu: *Roussanka Nowakowska*

Monety zostały wyprodukowane w Mennicy Państwowej SA w Warszawie.

Skład i druk: Drukarnia NBP

Monety kolekcjonerskie

W dniu 15 września 1999 r.

Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu monety kolekcjonerskie, upamiętniające 150. rocznicę śmierci Fryderyka Chopina, o nominałach:

- 10 zł - wykonane stemplem lustrzanym w srebrze,
- 2 zł - wykonane stemplem zwykłym w stopie CuAl5Zn5Sn1, tzw. *Golden Nordic*.

Fryderyk Chopin, największy kompozytor i pianista polski, urodził się 22 lutego 1810 r. w Żelazowej Woli. Uchodził za „cudowne dziecko”. Systematyczną naukę gry rozpoczął w wieku 7 lat; wtedy też ukazała się jego pierwsza kompozycja: *Polonez g-moll*. Od 1818 r. występował na koncertach publicznych w Warszawie, w 1826 r. wystąpił w Dusznikach, w 1829 r. - w Wiedniu.

Z lat młodości pochodzą liczne próby kompozytorskie, będące efektem teoretycznego przygotowania kompozytorskiego Chopina, studiującego na własną rękę cudze utwory, a także zasady

rzemiosła kompozytorskiego, umiejętnie przez niego stosowane. Normalną naukę kompozycji rozpoczął dopiero w 1826 r. pod kierunkiem Józefa Elsnera w Szkole Głównej Muzyki w Warszawie. Tam też opanował różne formy muzyczne. W czasie wakacji spędzanych w Szafarni poznał pieśni i tańce wiejskie.

Wysoce indywidualny styl młodzińskich dzieł Chopina, niemal całkowicie pozbawiony był obcych wpływów. Kompozycje miały źródło w jego życiu uczuciowym; *Larghetto z Koncertu f-moll* powstało prawdopodobnie pod wrażeniem uczucia do śpiewaczki opery warszawskiej, Konstancji Gładkowskiej.

Do roku 1830 Chopin mieszkał w Warszawie. Wtedy to powstały: *Fantazje na tematy polskie*, *Wielki Polonez* oraz *Koncerty f-moll* i *e-moll*.

W 1829 r. Chopin odbył podróż zagraniczną, przez Pragę i Drezno do Wiednia, gdzie koncertował z ogromnym powodzeniem. W li-

stopadzie 1830 r., po serii koncertów pożegnalnych, na zawsze opuścił Warszawę, udając się przez Wiedeń, Salzburg, Monachium i Stuttgart do Paryża, gdzie w 1831 r. osiadł na stałe, zyskując niebawem rozgłos europejski.

W pierwszych latach paryskich Chopin często koncertował, w późniejszych skoncentrował się głównie na twórczości; podstawę jego egzystencji stanowiła jednak działalność dydaktyczna.

W latach 1837-47 przyjaźnił się z francuską powieściopisarką George Sand, w której posiadłości w Nohant niemal corocznie spędzał lato. Zimą 1838/39 w celach zdrowotnych (czynna gruźlica) odbył w jej towarzystwie podróż na Majorkę, do Marsylii i Genui.

Ostatnie dwa lata życia spędził w pewnym osamotnieniu z powodu postępującej choroby.

W 1848 r. Chopin odbył w celach zarobkowych podróż koncertową po Anglii i Szkocji. 16 listopada 1848 r. dał ostatni w życiu publiczny koncert na dochód emigrantów polskich, następnie wrócił do Paryża. Przed śmiercią kazał spalić wszystkie niewydane i niedokończone utwory.

Fryderyk Chopin zmarł 17 października 1849 r. Dwa tygodnie później uroczyste pochowano go na cmentarzu Père Lachaise. Na życzenie mistrza jego serce zostało przewiezione do Warszawy; wmurowano je w ścianę głównej nawy kościoła Św. Krzyża w Warszawie z epitafium: „*Gdzie skarb twój, tam i serce twoje*”.

Twórczość Chopin ograniczył niemal wyłącznie do muzyki fortepianowej (około 80 opusów), marginesowo traktując twórczość kameralną i pieśń solową.

Chopin należy do najpopularniejszych kompozytorów świata, jego utwory - do najczęściej wykonywanych. Tajemnicą jego geniuszu pozostaje zrozumiałość jego muzyki dla ludzi dalekich Polsce tak geograficznie, jak i kulturowo. W miejscach pobytu Chopina znajdują się muzea i pomniki, odbywają się festiwale. Rocznice obchodzone są na całym świecie, szczególnie uroczyste w Polsce.

W dniu 21 stycznia 1999 r. w Warszawie uroczystym koncertem w Operze Narodowej zainaugurowano Rok Chopinowski w Polsce. Koncert był symbolicznym nawiązaniem do legendarnych już warszawskich występów Fryderyka Chopina w 1830 r. w dawnym Teatrze Narodowym. Honorowy patronat nad uroczystościami objął prezydent Rzeczypospolitej. W skład Komitetu Honorowego Obchodów Roku Chopinowskiego weszło wiele znakomitości, m.in.: premier, marszał-

kowie Sejmu i Senatu, Prezes NBP, ambasadorowie, jak również wybitni kompozytorzy Krzysztof Penderecki i Henryk Mikołaj Górecki, a także Krystian Zimerman, laureat IX Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. F. Chopina w 1975 r.

Rok Chopinowski, któremu patronuje UNESCO, jest obchodzony nie tylko w Polsce.

W czerwcu 1999 r. na liście UNESCO „Pamięć świata” została wpisana spuścizna Chopina przechowywana w Polskim Towarzystwie Muzycznym, m.in. liczne autografy jego utworów oraz listy do rodziny i przyjaciół.

Wszystkie monety kolekcjonerskie są prawnym środkiem płatniczym w Polsce.

nominał	10 zł
metal	925/1000Ag
stempel	lustrzany
średnica	32,00 mm
masa	14,14 g
wielkość emisji	27 tys. szt.

Awers: W centralnej części wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej. Poniżej stylizowane pięciolinie oraz wierzby. Z lewej strony orła oznaczenie roku emisji: 1999. U góry półkołem napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA, u dołu napis: 10 / ZŁOTYCH. Pod lewą łapą orła znak mennicy: $\frac{m}{w}$.

Rewers: Prawy profil Fryderyka Chopina na tle fragmentu stylizowanego fortepianu oraz wierzb. U góry półkołem napis: FRYDERYK CHOPIN, poniżej portretu półkołem napis: 150. ROCZNICA ŚMIERCI.

Projektant monety: Roussanka Nowakowska

Moneta kolekcjonerska

nominał	200 zł
metal	900/1000 Au
stempel	lustrzany
średnica	27,00 mm
masa	15,50 g
wielkość emisji	2,2 tys. szt.

Awers: W centralnej części wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej na tle fragmentu stylizowanego zapisu nutowego przechodzącego w szarfę. Z lewej strony, poniżej zapisu nutowego oznaczenie roku emisji: 1999. U góry półkołem napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA, u dołu napis: 200/ZŁOTYCH. Pod lewą łapą orła znak mennicy: $\frac{m}{w}$.

Rewers: Wizerunek Fryderyka Chopina na tle fragmentu stylizowanego zapisu nutowego. U góry półkołem napis: FRYDERYK CHOPIN, poniżej portretu półkołem napis: 150. ROCZNICA ŚMIERCI.

Moneta została wyprodukowana w Mennicy Państwowej SA w Warszawie.

Projektant monety: Roussanka Nowakowska

Skład i druk: Drukarnia NBP

W dniu 15 września 1999 r. Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu monetę kolekcjonerską, upamiętniającą 150. rocznicę śmierci Fryderyka Chopina, o nominale:

- 200 zł - wykonaną stemplem lustrzanym w złocie.

Fryderyk Chopin, największy kompozytor i pianista polski, urodził się 22 lutego 1810 r. w Żelazowej Woli. Uchodził za „cudowne dziecko”. Systematyczną naukę gry rozpoczął w wieku 7 lat; wtedy też ukazała się jego pierwsza kompozycja: *Polonez g-moll*. Od 1818 r. występował na koncertach publicznych w Warszawie, w 1826 r. wystąpił w Dusznikach, w 1829 r. - w Wiedniu.

Z lat młodości pochodzą liczne próby kompozytorskie, będące efektem teoretycznego przygotowania kompozytorskiego Chopina, studiującego na własną rękę cudze utwory, a także zasady rzemiosła kompozytorskiego, umiejętnie przez niego stosowane. Normalną naukę kompozycji rozpoczął dopiero w 1826 r. pod kierunkiem Józefa Elsnera w Szkole Głównej Muzyki w Warszawie. Tam też opanował różne formy muzyczne. W czasie wakacji spędzanych w Szafarni poznał pieśni i tańce wiejskie.

Wysoce indywidualny styl młodościowych dzieł Chopina, niemal całkowicie pozbawiony był obcych wpływów. Kompozycje miały źródło w jego życiu uczuciowym; *Larghetto z Koncertu f-moll* powstało prawdopodobnie pod wrażeniem uczucia do śpiewaczki opery warszawskiej, Konstancji Gładkowskiej.

Do roku 1830 Chopin mieszkał w Warszawie. Wtedy to powstały: *Fantazje* na tematy polskie, *Wielki Polonez* oraz *Koncerty f-moll* i *e-moll*.

W 1829 r. Chopin odbył podróż zagraniczną, przez Pragę i Drezno do Wiednia, gdzie koncertował z ogromnym powodzeniem. W listopadzie 1830 r., po serii koncertów pożegnalnych, na zawsze opuścił Warszawę, udając się przez Wiedeń, Salzburg, Monachium i Stuttgart do Paryża, gdzie w 1831 r. osiadł na stałe, zyskując niebawem rozgłos europejski.

W pierwszych latach paryskich Chopin często koncertował, w późniejszych skoncentrował się głównie na twórczości; podstawę jego egzystencji stanowiła jednak działalność dydaktyczna.

W latach 1837-47 przyjaźnił się z francuską powieściopisarką George Sand, w której posiadłości w Nohant niemal corocznie spędzał lato. Zimą 1838/39 w celach zdrowotnych (czynna gruźlica) odbył w jej towarzystwie podróż na Majorkę, do Marsylii i Genui.

Ostatnie dwa lata życia spędził w pewnym osamotnieniu z powodu postępującej choroby.

W 1848 r. Chopin odbył w celach zarobkowych podróż koncertową po Anglii i Szkocji. 16 listopada 1848 r. dał ostatni w życiu publiczny koncert na dochód emigrantów polskich, następnie wrócił do Paryża. Przed śmiercią kazał spalić wszystkie niewydane i niedokończone utwory.

Fryderyk Chopin zmarł 17 października 1849 r. Dwa tygodnie później uroczyste pochowano go na cmentarzu Père Lachaise. Na życzenie mistrza jego serce zostało przewiezione do Warszawy; wmurowano je w ścianę głównej nawy kościoła Św. Krzyża w Warszawie z epitafium: „*Gdzie skarb twój, tam i serce twoje*”.

Twórczość Chopin ograniczył niemal wyłącznie do muzyki fortepianowej (około 80 opusów), marginesowo traktując twórczość kameralną i pieśń solową.

Chopin należy do najpopularniejszych kompozytorów świata, jego utwory - do najczęściej wykonywanych. Tajemnicą jego geniuszu pozostaje zrozumiałość jego muzyki dla ludzi dalekich Polsce tak geograficznie, jak i kulturowo. W miejscach pobytu Chopina znajdują się muzea i pomniki, odbywają się festiwale. Rocznie obchodzone są na całym świecie, szczególnie uroczystości w Polsce.

W dniu 21 stycznia 1999 r. w Warszawie uroczystym koncertem w Operze Narodowej zainaugurowano Rok Chopinowski w Polsce. Koncert był symbolicznym nawiązaniem do legendarnych już warszawskich występów Fryderyka Chopina w 1830 r. w dawnym Teatrze Narodowym. Honorowy patronat nad uroczystościami objął prezydent Rzeczypospolitej. W skład Komitetu Honorowego Obchodów Roku Chopinowskiego weszło wiele znakomitości, m.in.: premier, marszałkowie Sejmu i Senatu, Prezes NBP, ambasadorowie, jak również wybitni kompozytorzy Krzysztof Penderecki i Henryk Mikołaj Górecki, a także Krystian Zimerman, laureat IX Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. F. Chopina w 1975 r.

Rok Chopinowski, któremu patronuje UNESCO, jest obchodzony nie tylko w Polsce.

W czerwcu 1999 r. na listę UNESCO „Pamięć świata” została wpisana spuścizna Chopina przechowywana w Polskim Towarzystwie Muzycznym, m.in. liczne autografy jego utworów oraz listy do rodziny i przyjaciół.

Wszystkie monety kolekcjonerskie są prawnym środkiem płatniczym w Polsce.